

1.4. La lliga de Delos. L'Imperialisme Atenès.

El resultat de les guerres Mèdiques, a més de desenvolupar un cert patriotisme entre els grecs, va deixar al capdavant de Grècia a dos estats: Esparta, el major poder terrestre, i Atenes, el major poder marítim.

En el 478 a.C. les ciutats de les illes i l'Àsia Menor es van federar amb Atenes per a defensar-se dels perses, però Atenes els va convèncer que era millor que aportaren diners i no pas vaixells a la lliga, per la qual cosa el poder reial aviat va estar en mans ateneses.

El nom de la lliga va ser "Lliga de Delos", perquè en un principi el tresor de la lliga estava en Delos, encara que més tard va passar a Atenes.

Aquesta lliga, organitzada per Aristides, es va convertir aviat en un instrument de l'imperialisme atenès. Els mètodes de control sobre els aliats van ser, entre altres:

- L'Assemblea atenesa fixava els tributs als membres de la lliga,
- La creació de *κληροῦχοι* o colònies al territori dels aliats menys segurs,
- La imposició del sistema monetari d'Atenes
- i la necessitat d'administrar la justícia a Atenes.

Al comandament del general Cimó, la lliga dèlica va obtenir una sèrie de victòries i només va abandonar la seua lluita quan els perses van acceptar unes humiliants condicions de pau en el 449 a. C.

Dins dels polítics demòcrates el més famós va ser Pèricles (492-429 a. C). Fou un noble que va liderar el partit popular a partir de la mort d'Efialtes. Va imposar en el govern atenes reformes democràtiques i fou escollit estrateg des del 443a.C. fins al 429 a.C. Gràcies a la seua habilitat política i al seu prestigi va convertir la Lliga de Delos en un vertader imperi atenès. Pèricles considerava que l'imperi atenès comportava beneficis per als sotmesos que compensaven la pèrdua de la seua independència. Açò al seu entendre justificava que se servís dels fons econòmics de la Lliga per a embellir la ciutat d'Atenes. Va fer reconstruir l'Acropolis amb monuments destinats a ser eterns testimonis de grandesa. Intel·lectualment Pèricles va pertànyer al moviment racionalista del seu temps i en la seua època van viure els dramaturgs Èsquil, Sòfocles i Eurípides, els historiadors Herodot i Tucídides, els pensadors Gòrgies, Anaxàgores i Protàgores, l'escultor Fídies, etc.

L'època de Pèricles és considerada com un dels moments més brillants de la història d'Occident. D'ací que a vegades el segle V a.C. siga anomenat el segle de Pèricles.

Pèricles va morir abans de veure com aquest imperi era destruït en la guerra del Peloponès pels espartans, recelosos d'aquesta hegemonia atenesa.